

[Mariann Fischer Boel]

Jeg er også glad for, at ministeren melder ud, at det er en politisk uenighed, der ligger bag ved ministerens modstand imod forslaget. Så ved vi, hvor vi er henne.

Hr. Ole Donners bemærkning vil jeg slet ikke spille kræfter på at kommentere.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Anden næstformand (Grove):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Skatteudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

8) Første behandling af lovforslag nr. L 193:

Forslag til lov om ændring af ligningsloven. (Genindførelse af fradragsret for repræsentationsudgifter).

Af Ole Donner (FP) m.fl.
(Fremsat 23/2 93).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Forhandling

Skatteministeren (Stavad):

Fremskridtspartiet har fremsat forslag om at genindføre fuldt skattemæssigt fradrag for repræsentationsudgifter. Det er fremhævet, at begrænsningen af fradragsretten har haft en række skadelige virkninger for hotel- og restaurationsbranchen, som branchen og Fremskridtspartiet i 1985 advarede imod. Det nævnes, at der nu er forløbet så lang tid efter skattereformen, at ingen af forligspartierne længe behøver at føle sig forpligtet af deres aftale fra dengang. Det er tillige anført, at en ændring som foreslået vil give øget beskæftigelse i branchen samt betyde en merindtægt for staten.

Jeg må, ligesom jeg gjorde i svaret den 10. marts 1993 til hr. Kirkegaard vedrørende den

samme sag, sige til Folketinget, at regeringen ikke har aktuelle planer om at gennemføre fuldt fradrag for repræsentationsudgifter, og at regeringspartierne derfor ikke kan stemme for lovforslaget.

Regeringen vil dog gerne overveje alle muligheder for at påvirke beskæftigelsen i positiv retning også inden for serviceerhvervene. Imidlertid skal der jo også tages hensyn til, at vi opererer inden for snævre samfundsøkonomiske rammer, hvis vi skal leve op til en ansvarlig finanspolitik.

Jeg kan oplyse, at begrænsningen af repræsentationsfradraget blev gennemført ved skattereformen mellem 6 partier i 1985 med fuld virkning fra 1. januar 1987. Begrænsningen blev i bemærkningerne til lovforslaget begrundet med, at fuldt fradrag for repræsentationsudgifter i et vist omfang må antages at medvirke til, at udgifter, der grænser tæt op til privatforbrugsudgifter, kommer til at ligge på et højere niveau, end det er rimeligt og nødvendigt.

Forligspartierne bag skattereformen fandt intet belæg for de dystre prognoser om branchens beskæftigelse, som dengang blev fremført af Fremskridtspartiet og af branchen. Af de statistikker, som er tilgængelige, fremgår det, at udviklingen i hotel- og i restaurationsbranchens omsætning fra 1985 til 1991, som er de sidste offentliggjorte tal, målt i faste priser er steget i hvert af årene fra 1985 til 1989. Beskæftigelsen lå i 1991 8 pct. over 1985-niveau.

1985-begrænsningen medførte derfor, kan vi konstatere, ikke umiddelbart en tilbagegang for hotel- og restaurationsbranchen, som anført af forslagsstillerne.

Hvad angår de provenumæssige virkninger af at genindføre fuldt fradrag for repræsentationsudgifter, er forholdet dét, at der ikke i skattestatistikken er oplysninger om dette fradrag. Men hvis man tager udgangspunkt i de tal, der i sin tid blev benyttet, da fradraget blev begrænset, og fremskriver disse udgifter, tyder et sådant skøn på, at provenutabet ved at gennemføre fuldt fradragsret vil ligge i overkanten af 1½ mia. kr. årlig, når der tages hensyn til, at selskabsskatten i mellemtiden er nedsat fra 50 pct. til nu 34 pct.

Jeg kan hertil føje, at udgangspunktet for skønnene i forbindelse med fradragsbegrænsningen i skattereformen var en stikprøveundersøgelse. Da der ikke siden fradragsbe-